

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۱/۳۱

احسان الله ارینزی

افریقا

(قسمت بیست و هشتم)

ساحل عاج Cote d'Ivoire

(قسمت دوم)

جغرافیای اقتصادی:

نظر اجمالی: انکشاف ساحل عاج در ۵ سال گذشته یکی از بلندترین ها در سطح کل دنیا بحساب میرود. زراعت و فعالیت های ممتد مالداری، جنگلداری، صید خوراکیه باب بحری و پروسس تولیدات زراعتی ستون فقرات اقتصاد این کشور را تشکیل میدهد که 66% مردم را مصروف کار ساخته است. ساحل عاج یکی از بزرگترین تولید کنندگان و صادر کنندگان ککوه، کافی و روغن خرما بحساب میرود. این اگر از یک طرف یک امتیاز بحساب میرود، از طرف دیگر این کشور را صاحب اقتصادی ساخته که شدیداً به آب و هوای مناسب و قیم خوب این اقلام در بازار های منطقه و جهان وابسته میباشد.

ساحل عاج بعد از سه قلم فوق الذکر در قسمت تولید و پروسس قرص کمر Cahsew (یکنوع بادام سرشار از مواد مغذی نیروزا)، ام، کچالوی شیرین Yams، نشایسته و چند قلم دیگر نیز سرمایه گذاری نموده است. تفحص، استخراج و پروسس مواد محدود معدنی و صدور انرژی برق از فعالیت های اقتصادی غیر زراعتی این کشور بحساب میرود.

بعد از ختم مشکلات ده ساله جنگ داخلی ساحل عاج که در سال ۲۰۱۱ به پایان رسید، علاقمندی سرمایه گذاران داخلی و خارجی به کار و سرمایه گذاری درین کشور بخاطری زیاد شد که ارباب امور سهولت های زیاد حقوقی، قانونی و اداری را در محل اجرا گذاشت. در سال ۲۰۱۲ بانک جهانی و IMF بصورت مشترک یک قرضه ۴/۴ بلیون \$ را با شرایط مناسب در اختیار این کشور قرار داد که قسمت اعظم آن در پروژه های زیربنایی اقتصاد بمصرف رسید و نتایج مطلوبی از آن بدست آمد.

تولید ناخالص داخلی GDP: 202.11 بلیون \$ (۲۰۲۳).

رشد سالانه تولید ناخالص داخلی: 6.2% (۲۰۲۳).

عاید سرانه سالانه: \$ 6500 (۲۰۲۳).

ساختار سکتوری تولید ناخالص داخلی: زراعت 14.4%، صنعت 23.9% و خدمات 54.6% (۲۰۲۳).

انفلاسیون: 3.5% (۲۰۲۴).

نیروی کار: 12.59 میلیون نفر. زراعت 68%، صنعت و خدمات 32% (۲۰۲۴).

نرخ بیکاری: 2.3% (۲۰۲۴).

زندگی زیر خط فقر: 37.5% (۲۰۲۱).

بودجه: عواید 9.75 بلیون \$ و مصارف ۱۳/۲۵ بلیون \$.

صنعت: پروسس مواد خوراکی و نوشیدنی باب، منسوجات، محصولات چوبی، کود کیمیای، سمنت و سایر مواد ساختمانی، تصفیه تیل، برق، مونتاز و وسایط نقلیه مانند لاری و بس های مسافری، تولید موتر سایکل بایسکل، استخراج معادن خاصاً طلا، صنایع دستی و انرژی برق (۲۰۲۰).

د پانو شمیره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

رشد سالانه تولیدات صنعتی: 6.1% (۲۰۲۳).
 تولید برق: ۲/۱۹ kWh (۲۰۱۶). از تیل 75.6% و از آب 24.2% (۲۰۲۰).
 مصرف برق: ۲/۹۲ بلیون kWh (۲۰۱۹)،
 صادرات برق: ۱۷۲ میلیون kWh،
 واردات برق: ۱/۱۷ بلیون kWh،
 تولید تیل خام: ۳۳۰۰۰ بیرل - روز (۲۰۲۱)،
 صادرات تیل خام: ۳۰۲۰۰ بیرل - روز (۲۰۱۸)،
 واردات تیل خام: ۶۹۲۰۰ بیرل - روز،
 ذخیره تیل: ۱۰۰ میلیون بیرل (اول جنوری - ۲۰۲۱)،
 تولید تیل پاک: ۶۹۰۰۰ بیرل - روز (۲۰۱۷)،
 مصرف تیل: ۵۶۵۰۰ بیرل - روز (۲۰۱۹)،
 صادرات: ۲۰۰۰۰ بیرل - روز (۲۰۱۵)،
 واردات: ۷۴۰۰ بیرل - روز،
 تولید گاز: ۲/۴۲ بلیون متر مکعب - سال (۲۰۱۹)،
 مصرف گاز: ۲/۴۲ بلیون متر مکعب - سال،
 ذخیره گاز: ۲۸/۳۱ بلیون متر مکعب (اول جنوری - ۲۰۲۱).

زراعت: 64.8% زمین های ساحل عاج قابل کشت اند که 9.1% تحت زرع بوده و 55.7% ان را چراگاه ها تشکیل میدهد. 32.7% زمین های ساحل عاج را جنگلات و 2.5% باقی مانده را کوه ها، دریاها، شهرها، مناطق کار و تولید و محلات بود و باش روستایی تشکیل میدهد. در سال ۲۰۱۲ موزی 730km² زمین این کشور کشت میشود. 66% مردم این کشور در عرصه زراعت و جنگلداری مصروف کار اند و 20.1% تولید ناخالص داخلی ازین سکتور بدست می آید. رابر، چوب، قهوه، ککو، خرما، جواری، برنج، نشایسته، ارزن، کچالوی شیرین، پنبه، قرص کمر Cashew، میوه ها، سبزی، گوشت، لبنیات، علوفه و تخم مرغ از محصولات مهم زراعتی و مالداري این کشور بشمار میروند.

مالداري: اگر چه ساحل عاج چراگاه های وسیع و غنی دارد؛ اما به کار نگهداری و تربیت مویشی توجه لازم صورت نگرفته و از همینرو تعداد مویشی این کشور به مقایسه وسعت ساحه و چراگاه ها کم است. ۱/۹ میلیون گاو، ۱/۹ میلیون گوسفند، ۱/۵ میلیون بز، ۴۰۰۰۰۰۰ خوک، ۵۵۰۰۰ حیوان بارکش و ۴۵ میلیون قطعه مرغ میباشد و سالانه ۷۴۰۰۰ تن ماهی صید میکند.

معادن: تیل و گاز طبیعی، الماس، طلا، منگنیز، سنگ های آهن، کوبالت، مس، بوکساید، لیمونایت و یورانیم. صادرات: به ارزش مجموعی ۱۷/۲۱ بلیون \$ (۲۰۲۲).

قهوه و ککو 42%، قرص کمر، روغن خرما، چوب، تیل، برق، پنبه، کیله، رابر، ماهی، پوست، مواد معدنی و صنایع دستی (مصنوعات دستی).

شرکای بزرگ تجاری: سوئیس 17%، هالند 9%، مالی 7%، ایالات متحده امریکا 5% و مالیزیا 4% واردات: به ارزش مجموعی 19.94 بلیون \$ (۲۰۲۲).

فابریکات کوچک و متوسط، ماشین آلات و وسایل زراعتی و استخراج معادن، وسایط نقلیه، پرزه جات، مواد خوراکی، اشیای استهلاکی، منسوجات، ادویه، اسلحه و مهمات، برق و اشیای برقی.

شرکای بزرگ تجاری: چین 16%، نایجیریا 12%، فرانسه 6%، هند 5% و ایالات متحده امریکا 4% قروض خارجی: 26.57 بلیون \$ (۳۱ دسمبر ۲۰۲۳).

واحد پولی: فرانک افریقای Communate Financiere African Francs. یک دالر امریکایی = ۵۵۸/۳۸ (۳۰ جون ۲۰۲۵).

سال مالی: عیسوی (گریگوری)

سیستم وزنی: متریک و اوزان محلی.

ترانسپورت: ساحل عاج 660km خط آهن، 81996km سرک (6502km پخته و 75494km خامه)، 980km راه آبی داخلی، 256km پایپ لاین برای انتقال گاز طبیعی، 101km پایپ لاین برای گاز مایع و 118Km برای تیل تصفیه شده و ۲۵ کشتی تجاری (با ظرفیت 1000GRT یا بیشتر از آن) دارد.

تاکر مواد نفتی	Oil tanker	2
سایر	Others	۲۳

میدانهای هوایی: مجموعاً ۲۷ (۲۰۲۱)	پخته ۷	خامه ۲۰
رنوی طولتـــر از 3047m	۱	-
رنوی از 2438m تا 3047m	۲	-
رنوی از 1524m تا 2437m	۴	۶
رنوی از 914m تا 1523m	-	۱۱
رنوی کوتاه تر از 914m	-	۳

میدان های هیلکوپتر: ۶ (۲۰۲۱). شرکت ملی Air Cote d'Ivoire در سال ۲۰۱۲ بحیث یک سرمایه گذاری دولتی تاسیس شد. این کشور در حال حاضر ۴ شرکت خدمات هوایی ملکی دارد که یکی آن بنام Ivoirienne de Transports Aeriens در سال ۲۰۰۷ شروع بکار نموده است. شیوع وپروس کرونا در سال ۲۰۲۰، تعداد مسافرتین شرکت های خدمات هوایی ملکی عاج را تقریباً 58% کاهش داد که طبعاً خساراتی بهمراه داشت. در سال ۲۰۲۰ شرکت های خدمات هوایی ملکی درین کشور با ۱۰ بال طیاره ۷۸۰۰۰۰ مسافر و ۵/۸ میلیون mt-km مال التجاره را جابجا نموده اند. ۱/۵۵ میلیون موتر تیزرفتار، بس، لاری، تاکر و سایر وسایط نقلیه ساختمانی و معدنکاری.

بنادر: ابی جان، ابولیسو Aboisso، دابو Dabou و سان پدرو San Pedro. مخابرات: کود تلفون (۰۰۲۲۵). تعداد تلفون های دیجیتال 244000 و همراه ۵۳/۶ میلیون (۲۰۲۳). ساحل عاج در سالهای اخیر دهه نود قرن ۲۰ به سکتور خصوصی اقتصاد اجازه داد که در کار عرضه خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی سرمایه گذاری نموده و سهولت های اداری و قانونی برای آنها فراهم آورد. در حال حاضر سه شرکت خصوصی خدمات موبایل و دو شرکت لین های زمینی یا دیجیتال درین کشور فعالیت میکنند که MTN و Orange Group از مهمترین آنها اند. ساحل عاج برای ارتباطات داخلی خود از مایکرویف و کیبل نوری و برای ارتباطات خارجی از کیبل های زیرآبی استفاده میکند و برای ماهواره ابچار هند و اتلس، دو ستیشن زمینی در خاک خود دارد.

رسانه ها: RTI یا شرکت ملی رادیو – تلویزیون ساحل عاج دو چنل رادیو تلویزیون دارد که اکثراً به زبان فرانسوی نشرات میکنند. این کشور ۱۷۸ رادیوی خصوصی معمولی، ۱۶ رادیوی مذهبی و ۵ رادیوی تجارتي دارد. ساحل در سال ۲۰۱۶ به ۴ تلویزیون خصوصی اجازه فعالیت داد که یکی آن در سال ۲۰۱۹ شروع بکار نموده است. مردم ساحل عاج میتوانند، برنامه های تلویزیونی خارجی را از طریق ماهواره، انترنت و دیش دریافت کنند.

شرح وسایل انتشاراتی موجی در ساحل عاج (۲۰۲۰)			
مراکز نشرات رادیویی	AM = 2 و 8 FM	کل تعداد رادیو	۱۳ میلیون
مراکز نشرات تلویزیونی	دولتی = ۲ خصوصی = ۴	کل تعداد TV	۷,۵ میلیون

کود انترنت: Ci. مشترکین انترنت: ۹/۵ میلیون. 41% مردم (۲۰۲۰).
انکشاف اجتماعی:

ساحل عاج به حساب تولید ناخالص داخلی و عاید سرانه سالانه، از کشورهای روبه انکشاف افریقا و جهان شمرده میشود. به اساس معلومات CIA World Factbook – 2020 هر نفر سالانه بطور متوسط \$ 6500 عاید دارد که حدود ۱۰ - ۱۳ بار بیشتر از عاید مردم افغانستان است. 89.9% مردم ساحل عاج بالای ۱۵ سال (مردان 93.1% و زنان 86.7%) دارای تعلیمات متوسط، مسلکی و یا عالی هستند، تعلیم و تربیه برای اطفال ۶-۱۵ سال الزامی و بعضاً رایگان است، جوانان بطور متوسط ۱۰ سال درس میخوانند، 87.6% اطفال واجد شرایط به مکاتب میروند، دولت 3.4% تولید ناخالص ملی را به امر انکشاف معارف و تحصیلات عالی اختصاص داده و با سکتور خصوصی یکجا میکوشند تا زمینه های خوب تعلیم و تربیه را برای اطفال و جوانان فراهم سازد.

د پانو شمیره: له 3 تر7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلېکنې د لیکنيزې ښې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

تعلیم و تربیه در ساحل عاج از کودستان آغاز و به پوهنتون به پایان میرسد. مکاتب ابتداییه ۶ سال (۷-۱۲ ساله) است که متعلمین در آن زبان محلی، جغرافیه وطنی، حساب، مذهب و معلومات مدنی می آموزند و در مکاتب دولتی رایگان میباشد. مکاتب متوسطه ۴ سال (۱۳-۱۶ سال) اند که متعلمین به فراگیری کمپیوتر، زبان خارجی، کیمیا، فزیک، الجبر و مثلثات میخوانند و هر دو روز یک ساعت ورزش میکنند. بعد ازین دوره لیسه می آید که ۳ سال است و متعلمین در دو نوع لیسه های عادی و فنی و مسلکی برای تحصیلات عالی آماده میشوند.

نصاب درسی موسسات تحصیلات عالی و پوهنتون های ساحل عاج، مانند دوره های متوسط و لیسه از روی مودل فرانسه کاپی شده که نتایج مطلوب بار آورده است. پوهنتون ملی ساحل عاج که در سال ۱۹۵۹ تاسیس شده، حالا ۱۸۰۰۰ محصل دارد که فاکولته های حقوق، ساینس، زبان و ادبیات، زراعت، اداره عامه و هنرهای زیبای آن، با پوهنتون های معروف فرانسه قرارداد های توامیت دارند. ساحل عاج در مجموع ۱۸ پوهنتون دولتی و ۷۵ موسسه خصوصی تحصیلات عالی و فنی و مسلکی دارد.

شرح مراکز تعلیمی ساحل عاج (۲۰۲۰)			
نوع مرکز تعلیمی	تعداد مرکز	مجموع آموزنده	مجموع آموزگار
مکاتب ابتدایی	۷۸۳۰	۴۶۹۸۰۰۰	۲۴۷۸۰۰
مکاتب متوسطه	۶۶۵۰	۴۰۰۰۰۰۰	۱۷۴۰۰۰
مکاتب فنی و مسلکی	۷۸۰	۵۵۰۰۰۰	۲۷۵۰۰
تحصیلات عالی	۹۵	۶۵۰۰۰	۶۰۰۰

ساحل عاج ۲۱ روزنامه سراسری و محلی و ۲۱۵ هفته نامه، ماهنامه و گاهنامه دارد که ۸۵٪ آن به زبان فرانسوی و به نشر میرسند. هر سال بطور متوسط ۱۲۵۰ عنوان کتاب جدید علمی، هنری، ادبی، تخنیکی و معلوماتی نشر می شود و هر نفر سالانه بطور اوسط ۰.۵Kg کاغذ را برای نوشتن، خواندن و نشرات به مصرف میرساند که یک رقم کوچک است.

محیط زیست ساحل عاج به سبب ازدحام در شهرها، زنده گی عقبمانده شهری و روستایی و تراکم صنایع و ترانسپورت، ازدحام وسایط نقلیه و پایین بودن آگاهی عامه زیان دیده و بیمه های وجود ندارد که با نیازمندان اوقات بیماری، معلولیت، بیکاری، تقاعد و مرگ کمک کند.

دولت ساحل عاج ۳.۱٪ تولید ناخالص داخلی خود را به صحت مردم (کلنیکها، شفاخانه ها، واکسین، دندان، زیبایی، ادویه، تحقیقات و امور انکشافی) اختصاص داده (۲۰۲۱)، افزایش سالانه نفوس ۲.۱۹٪ است (۲۰۲۲) که در دنیا درجه سی و ششم را به خود اختصاص میدهد، در ۱۰۰۰ طفل نو تولد ۵۵.۶۷ نفر میمیرند که در دنیا شانزدهم میشود، عمر وسطی مردم به ۶۲/۲۶ سال نزدیک شده، یک زن در کل عمر بطور وسطی ۳/۵۳ طفل بدنیا می آورد که در دنیا جایگاه سی و هفتم را دارد، ۱۲.۸٪ کودکان زیر پنج سالگی وزن کافی ندارد، ۸۹.۹٪ مردم به آب صحتی آشامیدنی دسترسی دارند، ۷۷.۸٪ تشنابها صحتی و عصری اند، حدود ۳۸۰۰۰۰ نفر یا ۲.۱٪ نفوس با HIV/AIDS زندگی میکنند. هر سال بطور متوسط ۱۳۰۰۰ نفر بعلت این مریضی میمیرند و در ۱۰۰۰۰۰ نفر ۹۷ نفر توبرکلوز دارند.

حقوق زنان با مردان به اساس قانون اساسی و سایر قوانین نافذ ساحل عاج برابر است، اما در عمل بعلت پایین بودن سطح آگاهی عامه فقر اقتصادی، بیکاری و زنده گی روستایی بسیار زیاد مراعات نمی شوند و زنان از گهواره تا گور مشکلات زیادی را تحمل میکنند.

در ساحل عاج به هر ۳/۸ نفر یک TV، به ۲/۲ نفر یک رادیو، به ۲۳ متعلم دوره های ابتداییه و لیسه یک معلم، به ۱۲ محصل یک استاد، به ۱۰۰ نفر یک تلفون دیجتل، به هر نفر ۱/۵ تلفون همراه، به ۵۰۰۰ نفر یک داکتر عمومی و به ۳۵۰۰ یک بستر شفاخانه میرسد، ۷۰٪ مردم برق (۹۹٪ شهری و ۵۱٪ دهاتی) (۲۰۱۹) و ۴۱٪ انترنت دارند (۲۰۲۰).

قوای مسلح: قوای زمینی، قوای بحری، قوای هوایی، امنیت ملی، گارد جمهوری و پولیس. سن خدمت عسکری: ۱۸ - ۲۵ ساله) برای زنان و مردان جبری. سهم مصارف عسکری در تولید ناخالص داخلی: ۰.۸٪ (۲۰۲۴).

منازعات منطوقی: از سال ۲۰۰۴ به اینطرف ۱۰۰۱۱ سرباز فرانسوی حافظ صلح ملل متحد (UNOCI) در ساحل عاج حضور داشتند که در سال ۲۰۱۷ به کشور شان برگشتند تا از منازعات طویل المدت میان نیروهای دولتی ساحل

عاج و مخالفان مسلح جلوگیری کرده باشند. ساحل عاج به گانا بر سر خط کشی قسمتی از سرحد مملکتین مشکل ارضی دارد که تا حال نشده است.

مهاجرین و بیجا شده گان داخلی: بعثت جنگ های داخلی و مشکلات قبل از انتخابات ۲۰۱۱ و منازعات ارضی حدود ۳۰۲۰۰۰ نفر خاصاً در مناطق جنوب غرب و غرب از محلات اصلی بودوباش شان بیجا میباشند که بازگشت دوباره آنها به امکانات کافی، مساعدت های قانونی و حقوقی و اراده نیک دولت ارتباط میگیرد.

در ساحل عاج حدود ۹۵۳۰۰۰ نفری زنده گی میکنند که اسناد قانونی تابعیت این کشور را بدست ندارند. تولید در ساحل عاج دلیل حتمی تابعیت نیست. مهاجرت طولانی مدت یکعده مردم از کشورهای همسایه باعث بروز این مشکل حقوقی شده است. این مردم از مزایای استفاده از مکاتب رایگان دولتی و خدمات صحت عامه را نیز ندارند. در حال حاضر ۲۵۰۰۰ مهاجر کشور همسایه لایبریا نیز درین کشور زنده گی میکنند.

در ماه سپتمبر سال ۲۰۲۰ ساحل عاج اعلامیه اگست ۲۰۱۳ در مورد تعیین سرنوشت افراد بدون فساد اسناد تابعیت افریقایی را پذیرفت. مطابق این پذیرش به حدود ۹۵۳۰۰۰ نفریکه از ده ها سال باینطرف در ساحل عاج بدون اسناد قانونی زنده گی میکردند، تذکره تابعیت توزیع خواهد شد.

مواد مخدر: ساحل عاج برای رفع نیازمندی های داخلی مقدار کم شاه دانه کشت میکند. چند سال پیش این کشور مرکز بزرگ ترانزیت هیرویین جنوب شرق و جنوب غرب آسیا به سوی اروپا و ایالات متحده امریکا بشمار میرفت؛ اما افزایش ثبات و امنیت باعث کاهش ترانزیت مواد مخدر به سایر نقاط جهان شد. از آنجاییکه دولت ساحل عاج بالای نظام مالی این کشور کنترل کامل ندارد، امکان دارد قسمتی از پول های قاچاقبران مواد مخدر منطقه، از راه بانک های این کشور به پول سفید تبدیل شوند.

تاریخ: از تاریخ باستانی ساحل عاج معلومات زیادی در دست نیست. در قرن ۱۵م فرانسه و پرتغال دو قدرت اروپایی آن وقت، متوجه این منطقه شده و جنگ های محدودی در مناطق ساحلی این کشور نیز میان آنها صورت گرفت. طی سالهای نیمه قرن ۱۶ کار اعمار محلات مسکونی، در بعضی مناطق ساحلی از سوی پرتگالی ها آغاز گردید. در زودترین فرصت ممکن کار تجارت برده و عاج فیل نیز از سوی پرتگالی ها آغاز گردید و این منطقه را بنام ساحل عاج نامگذاری کردند.

مطابق یک روایت در سال ۱۷۳۰ ملکه آیوراپوکا (خواهر پادشاه سرنگون شده خانواده آشانتی در گانا) با خانواده و مردم، به سمت غرب گانا یعنی ساحل عاج امروزی کوچ کرد. آنان یک دولت خود در مناطق مرکزی ساحل عاج تاسیس نموده و قدرت خود را به حکومت های محلی همسایه نشان دادند. در میان آنها آئیگینی و آتوکپورا احساس خاطر نموده و در سال ۱۸۴۳ از فرانسه تقاضای کمک نظامی نمودند. فرانسوی ها که از سالهای گذشته برای تسخیر سنیگال، مالی، گانا، گینی و ساحل عاج برنامه ریزی میکردند، فرصت را غنیمت شمرده و برای لشکرکشی آماده شده و به اسرع وقت آنها را تصرف نمود. فرانسه ساحات مفتوحه را افریقایی غربی فرانسه نام گذاری نموده، شهرک های مهاجرین را در برخی نقاط ساحل عاج بنیاد گذاشتند و تجار فرانسوی به کار خرید و فروش برده ها مصروف شدند.

فرانسه پس از پایان جنگ جهانی اول، بخاطر ایجاد آهن و اعمار سرک ها در ساحل عاج دست بکار شد. فرانسه در سال ۱۹۳۲ قسمت اعظم خاک ولتای علیا (بورکینافاسوی امروزی) را با ساحل عاج یک جا نمود که در سال ۱۹۴۷ دوباره از هم جدا شدند.

در سال ۱۹۴۶ حزب اتحاد دموکراتیک افریقا بمیان آمد که شعبات آن در سنیگال، مالی و گینی نیز پایه گذاری شد. این حزب بطور تاکتیکی با حزب کمونیست فرانسه که تنها حزب ضد استعمار فرانسه محسوب میشد، متحد شد و اعتراضات و اعتصابات گوناگونی را سازماندهی و رهبری کرد.

پس از پایان جنگ جهانی دوم، ساحل عاج یکی از ثروتمندترین مستعمرات افریقا شمرده میشود. فرانسه در سال ۱۹۵۸ در زمان ریاست جمهوری جنرال شارل دوگل در چوکات جامعه فرانسوی French Community به ساحل عاج خودمختاری محدود داد.

در سال ۱۹۵۹ ساحل عاج با نایجیر، بورکینافاسو و بینین (داهومی قبلی) یک کنفدریشن اقتصادی را بمیان آورد. روز ۷ اگست ۱۹۶۰، فرانسه به بسیاری کشورهای افریقایی مانند بینین، گابون، کامرون، کانگو، مالی، موریتانیا و ساحل عاج آزادی داد که همه به ترتیب به عضویت ملل متحد پذیرفته شدند.

فلیکس بوآنی Felix Houphouet رهبر اتحاد دموکراتیک افریقایی، پس از استقلال بحیث نخستین رییس جمهور ساحل عاج انتخاب شد. او از سال ۱۹۶۰ تا سال ۱۹۸۵ شش بار به این وظیفه گماشته شد. نام این کشور که قبلاً Ivory Coast بود، در ماه اکتوبر ۱۹۸۵ رسماً به Cote de Ivoire تبدیل شد.

شورای ملی ساحل عاج در سال ۱۹۹۰ تعدیلاتی را در قانون اساسی منظور نمود و به سایر احزاب سیاسی اجازه داد تا کاندیدا های شان را، برای انتخابات ریاست جمهوری معرفی کنند. سیستم چند حزبی رسمی شد؛ اما فلیکس بوآنی باز هم آرای مردم را بدست آورد و برای هفتمین بار بحیث رییس جمهور حلف وفاداری یاد کرد. پس از اعلان نتایج انتخابات، صدها نفر از کارگران و محصلان ساحل عاج بجاده ها ریخته و مظاهرات شان را بر ضد حاکمیت

طویل المدت فلیکس بوانی آغاز کردند. بوانی روز هفتم دسمبر ۱۹۹۳ درگذشت. مرگ بوانی راه را باز کرد تا معاون او هانزی کونان بدیه **Henri Konan Dedie** به اساس تصمیم شورای ملی، بحیث رییس جمهور موقت توظیف گردد، کارگران و محصلان به حکومت جدید فرصت دادند تا تحولاتی را بمیان بیاورد. در انتخابات اکتوبر ۱۹۹۵ که با تحریم احزاب مخالف مواجه شد، هانزی کونان بدیه آرای مردم را بدست آورد و دانیل کابلان نیز بحیث نخست وزیر انتخاب شد.

روز ۲۴ دسمبر ۱۹۹۹ نخستین کودتا در تاریخ ساحل عاج صورت گرفت. بدیه از کار برکنار و نظامیان تحت فرماندهی جنرال رابرت گوی **Robert Guei** ب مردم اطمینان دادند که در سال ۲۰۰۰ راه را برای مردم سالاری، کثرت گرایی و انتخابات تمام حزبی باز خواهند کرد. شورای نظامی بخاطر عملی کردن وعده ها، در یک همه پرسی از مردم تقاضا نمود تا درباره یک سلسله تعدیلات در قانون اساسی ابراز نظر کنند. انتخابات برگزار شد، اگر چه جنرال رابرت گوی آرای مردم را بدست نیاورد؛ اما خود را کامیاب اعلان کرد و زمام امور را در دست گرفت. مردم روش استبدادی را نپذیرفته، عکس العمل نشان دادند و در پایتخت و سایر مراکز بزرگ شهری دست به مظاهرات زدند. جنرال رابرت گوی تحت فشار شدید مردم مجبور شد که از وظیفه کناره گیری کند. در نتیجه این تحول سیاستمدار مخالف لارنت گباگبو **Laurant Gbagbo** زمام امور را در دست گرفت. رابرت گوی به روز ۱۹ دسمبر ۲۰۰۰ در پایتخت ایجان کشته شد.

روز اول مارچ ۲۰۰۱ یک کودتای دگر خنثی شد. اگر چه عساکر ناراضی ستیشن رادیو را نیز تصرف و اعلان موفقیت نمودند؛ اما نظامیان پایتخت آنها را سرکوب کرده و کودتا را خنثی ساختند. در سال ۲۰۰۱ چند باند قاچاق کودکان از کشورهای بینین، بورکینافاسو و گابون برای کار در مزارع ککو ساحل عاج دستگیر شدند. گفته میشود که از حدود ۱۵۰۰۰ کودک برای کار درین مزارع مانند برده استفاده میشود. در حال حاضر حدود 40% نفوس کشور را خارجی ها و مهاجران تشکیل میدهد. این امر سبب شده که کشور با ثبات ساحل عاج با مشکلات زیادی مواجه شده است.

در ماه سپتمبر ۲۰۰۲ قصد نظامیان ناراضی برای کودتای دگر خنثی، اما مشکلات بر سر ساختار حکومت زیاد شد. در ماه مارچ ۲۰۰۳ موافقتنامه صلح میان دولت و مخالفان مسلح به میانجیگری فرانسه به امضا رسید. این مخالفان که به کمک شماری از نظامیان، مناطق شمالی کشور را تصرف کرده بودند، سرانجام موافقتنامه صلح **Linass Znacoussis** را پذیرفته و به داشتن سهم مناسب در حکومت مرکزی راضی شدند. اگر چه این معاهده کشور را از جنگ داخلی بسوی امنیت کشاند؛ اما مشکلات بمیان آمده از اصلاحات ارضی و تخصیص زمین برای ایجاد مراکز شهری، از ریشه حل نشد. طی همین سالها دولت ساحل عاج تحت رهبری گباگبو مناطق جنوبی و مخالفان مناطق شمالی کشور را اداره میکردند.

در ماه مارچ سال ۲۰۰۷ پیمان آشتی و مصالحه سیاسی میان رییس جمهور گباگبو **GBA GBO** و رهبر ناراضیان قبلی گلایمی سورو **Guillanume Soro** به امضا رسید. سورو نخست وزیر شد و تلاشی آغاز شد که مشکلات میان حصص شمالی و جنوبی ریشه کن گردیده و اختلافات بطور صادقانه به پایان برسند. درین میان جوانان مسلح مناطق شمالی نیز در قوای مسلح ملی شامل شدند.

در انتخابات نومبر سال ۲۰۱۰ ساحل عاج درامان اوتارا **Alassame Dramane Ouattara** آرای مردم را بدست آورد؛ اما رابرت گباگبو شکست خود را نپذیرفت و از انتقال قدرت به درامان اوتارا خودداری کرد؛ به همین سبب جنگ میان هر دو طرف در پایتخت و سایر نقاط آغاز گردید. **UN** و بسیاری کشورهای جهان از گباگبو خواستند که قدرت را بطور مسالمت آمیز به اوتار بسپارد. خواست اینکه مورد قبول واقع نمیگردید. در نتیجه این جنگ ۱۵۰۰ نفر کشته شده و تا حدود یک میلیون نفر از خانه ها و مناطق مسکونی شان فرار کردند.

طرفداران اوتارا در ماه اپریل سال ۲۰۱۱ به کاخ ریاست جمهوری رسیده و گباگبورا به زور بیرون انداختند. عساکر فرانسه و ملل متحد از اوتارا پشتیبانی کردند؛ اما موسسه حقوق بشری **Human Rights Watch** ادعا کرد که ۱۴۹ نفر از طرفداران گباگبو در جریان مظاهرات و منازعات، از سوی اوتارا کشته شده اند.

حدود ۱۰۰۱۱ فرانسوی حافظ صلح **UN** که در سال ۲۰۰۴ در ساحل عاج جابجا شده بودند بعد از ایفای وظایف جلوگیری از جنگ داخلی و تشنج بتاریخ ۳۰ جون ۲۰۱۷ دوباره کشور خود عودت نموده و به این ماموریت که در تاریخ ملل متحد **UNOCL** نامیده میشود، نقطه پایان گذاشته شد.

در نتیجه آتش بازی در نخستین شب سال ۲۰۱۲ در ایجان حدود ۶۵ نفر سوختند. روز ۱۶ اگست طرفداران رییس جمهور سابق گباگبو پنج نفر را کشته و ۱۰۰ نفر را از زندان آزاد کردند.

Amnesty Inter National بتاریخ ۲۶ فیوروری ۲۰۱۳ بالای دولت اوتارا اتهام وارد کرد که به اذیت و آزار طرفداران رییس جمهور سابق گباگبو ادامه میدهد.

در انتخابات سال های ۲۰۱۵ و ۲۰۲۰ رییس جمهور اوتارا باز هم برنده شد. انتخابات اخیر از طرف گروه های اپوزیسیون بایکات شده بود. در نتیجه مذاکرات ایکه بین اوتارا و اپوزیسیون صورت گرفت، انتخابات دگری در ماه مارچ ۲۰۲۱ برگزار شد و اپوزیسیون بیشترین کرسی ها را بدست آوردند.

در سال ۲۰۲۱ محکمه بین المللی جزایی از ادعای خود، در مورد تخطی های Gbagba رییس جمهور اسبق صرف نظر نمود. گباگبا به پایتخت برگشت، در یک جلسه علنی با اوتارا ملاقات نمود و هر دو جانب از آغاز یکدوره مصالحه و شگوفایی کشور صحبت نمودند.

روابط افغانستان با ساحل عاج:
از مطالعه کتاب (افغانستان و جهان/ کشورهای آسیایی و افریقایی، منتشره سال ۲۰۰۴ ریاست مطالعات منطقی وزارت خارجه ج.ا افغانستان بر می آید، که کشورهای افغانستان و ساحل عاج هیچوقت روابط سیاسی نداشته اند.